

REDACTIONEEL GEDEELTE

SPECIALISEEREN EN NOG IETS

De vooruitgang van de wetenschap maakt het steeds moeilijker op de hoogte te blijven van den geheelen omvang van een academisch beroep. En zoo zien wij dan ook al sedert jaren in de geneeskunde een voortdurende ontwikkeling van het specialistendom met al de voordeelen en al de nadeelen daaraan verbonden.

De tandheelkunde is niet anders dan een medische specialiteit, zij het dan ook dat de studiegang in de meeste landen een andere is dan voor de overige specialiteiten, welk feit haar oorzaak vindt in historische gronden.

Ook hier echter is inmiddels de omvang zoo toegenomen, dat er wel geen enkel beoefenaar van dit onderdeel der geneeskunde meer zal worden gevonden, die de illusie heeft dat hij dit terrein volkomen beheerscht.

En zoo zien wij dientengevolge ultra-specialisatie en vindt men tegenwoordig — vooral in Amerika — exodontisten, periodontisten, mondchirurgen, conservisten en prothetisten, orthodontisten enz. enz.

Wat de orthodontisten betreft is men sinds eenige maanden in Californië zelfs zoover gekomen, dat dezen alleen tot de orthodontische praktijk worden toegelaten, na een afzonderlijk examen (dat tusschen haakjes door de *medische* faculteit wordt afgenomen, waarover dientengevolge een fiksche ruzie is ontstaan) en waar we in dit opzicht verder naar toe gaan ligt verborgen in den schoot der Goden.

Intusschen, ten onzent is men nog niet zoover. Afgezien van een paar collega's, die zich uitsluitend aan de orthodontie

wijden, beoefenen de anderen de praktijk in den vollen omvang, zij het dan ook dat sommigen voor een of ander onderdeel een bepaalde voorliefde koesteren, hetgeen dan veelal blijkt uit hunne voordrachten en publicaties.

Nu heeft zich in den laatsten tijd het verschijnsel voorgedaan, dat men bij vestiging leest: X. Tandarts, ook voor Orthodontie, of: ook voor Pyorrhoea Alveolaris enz. Het is op dit verschijnsel dat wij even de aandacht willen vestigen en waartegen wij willen waarschuwen. Voorop zij gesteld dat wij ten volle overtuigd zijn, dat deze collegae die advertenties volkomen te goeder trouw hebben geplaatst, doch dit verandert niets aan het feit, dat de plaatsing op zich zelf verwerpelijk moet worden geacht.

Want zij móét op een of andere wijze misleidend werken op het publiek, dat zich gaat afvragen: is mijn tandarts *niet* voor Orthodontie, of *niet* voor Pyorrhoe, of wel, is deze tandarts daarin zooveel knapper?

En zoolang deze knapheid uitsluitend beoordeeld wordt door den steller der advertentie zelf, behoort deze vorm van aankondiging thuis onder de rubriek: Extracties pijnloos etc.!

Waar zouden wij blijven, wanneer een volgende op den inval kwam te adverteeren: „Ook voor kunststanden en gebitten;” ook voor: „porceleinwerk” en wat dies meer zij?

Wij meenen dat het wijzen op deze consequenties ruim voldoende is om hen die tot het bovenstaande zijn overgegaan, terug te brengen van de dwalingen huns weegs en hen die hierover nog niet filosofeerden te overtuigen van het onwenselijke van soortgelijke aankondigingen. Men zal zich dienen te bepalen tot de eventueele mededeeling: *uitsluitend* voor Orthodontie, Pyorrhoea, etc.

In dit verband moge tevens de aandacht worden gevestigd op een ander euvel waarop ons van de zijde van eenige jongere collega's werd gewezen. Dat is namelijk het aanbod aan die jongeren gedaan om geregeld te adverteeren in kleine blaadjes, bestemd voor Indische verlofgangers, politieke organisaties etc. Advertentiecolporteurs schijnen ontdekt te hebben

dat hier nog een terrein braak ligt ter bewerking en met groote welsprekendheid trachten zij hunne jonge slachtoffers te overtuigen van het nut en de onschuld van dergelijke annonces.

Totnutoe zonder veel succes, hetgeen echter naar ons werd medegedeeld voor een deel dááaraan toe te schrijven was dat de betrokkenen nog juist op tijd ontdekten, dat zij zich in minder gewenscht gezelschap bevonden en daarin aanleiding vonden zich te onthouden.

Ook hier dient men te begrijpen dat het geregeld adverteeren in dit soort blaadjes, volkomen hetzelfde is als of men dit in de groote pers doet en op de onwenschelijkheid van het laatste behoeven wij — naar wij hopen — niet meer den nadruk te leggen.

Het gaat met deze dingen als met zoovele andere: schipperen is uit den booze en leidt tot de meest onaangename consequenties; er is maar één standpunt: zich onthouden.

Wij hebben reeds jaren geleden op deze plaats de wenschelijkheid betoogd, dat onze Maatschappij eenige regelen voor de ethiek van ons beroep vastlegge, die deze dingen voorkomen, onder het motto „Prevention is better than Cure”. Bovenaaangehaalde feiten zijn voor ons aanleiding die wenschelijkheid opnieuw onder de aandacht te brengen van ons tegenwoordig Hoofdbestuur.

N.